ЕДНА НЕВЕСТА КАЛЕША

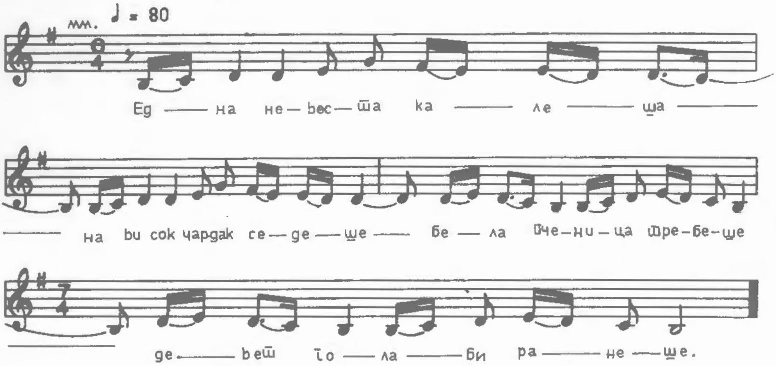

Една невеста калеша
на висок чардак седеше,
бела пченица требеше,
девет голаби ранеше,

девет голаби ранеше,
ранеше и му велеше:
– „Голаби мои, мили братја,
вие високо литате.

Вие високо литате,
широко поле гледате.
Дал' ми видоте момчето,
момчето мое, либето?“

– „Мори невесто калеша,
ти го видоме момчето,
На шејтан пазар шеташе,
за тебе бакшиш купваше.“

Ѓорѓи Доневски. Сокол ми лета високо. Скопје, 1978